

Частина XI **Київ після 1991 року**

*Ще не вмерла Україна!
Навпаки, її година
щойно починається!
У своїй окремій хаті
їй від радощів співати
тільки й залишається.*

*Вдосталь харчових продуктів.
Скільки овочів і фруктів –
навіть важко визначить.
Молока чи не замало,
хліба, м'яса, цукру, сала –
на Європу вистачить.*

*Металургії зростання,
міць машинобудування,
флоту, енергетики
Україні, як в початок,
залишились у нащадок
з “Юніон Сов’єтики”.*

*Та, на жаль, тавром родинним
у свідомості людини
перейшла у спадщину
звичка плутати з шинкарством
всезагальне господарство,
як у хлопа в панщину.*

*І не встигли українки
до блакитної хустинки
жовту підіштовпати,
як фундатори держави
розкрутили такі справи,
що і не второпати.*

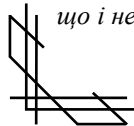
*Більшість громадян з відваги
надали вже переваги
особистій власності,
а громадську – між собою
в думках різали юрбою
на засадах Гласності.*

*Замість того, щоб громадську
власність поділити в частку
між всіма прошарками,
телебачним хіт-парадом
зайнялась Верховна Рада
внутрішніми сварками.*

*Хмара, Заєць, Драч, Юхновський
весь критичний грім РУХовський,
об’єднавшись в унію,
майже як ревтрибунали,
деструктивно виливали
на русокомунію.*

*Мартинюк, Мороз, Гуренко
запевняли з Симоненко,
що їх честь – кристаліна,
що партійна госпдіяльність
не несе відповідальність
за злочинства Сталіна.*

*А тим часом їх агенти
півсторічні дивіденди
від експлуатації
праці громадян безправних
тишком, поспіхом і вправно
покладали в акції.*

*В клунях, де разом юрбились,
раптом хазяї з'явилися
в колі охоронників.
Шестисоті "Мерседеси"
не ховали вже адреси
нації законників.*

*Кольору хамелеони
прийняли такі закони
про державні позики,
що всі гроші із бюджету
переклали рикошетом
в особисті возики.*

*Банки, трасти, товариства
заснували комуністи
задля спекуляції.
Захопив багатогрішних
апаратників колишніх
бум прихватизації.*

*Роздержавленням завзятим
за якісь сертифікати
з гербовою візою
промислову нерухомість
привели у непритомність
фондовою кризою.*

*З економіки каліцтва
зупинили виробництво
бізнесу новатори.
Вщерть начхали герострати
на верстати-автомати
та на екскаватори.*

*Індустрійні м'язи людства
звів параліч до банкрутства
податками митними.
Металурги, металісти,
електронники, радисти
стали безробітними.*

*Без зарплати й пенсіону
торгували гегемони
тютюном, журналами...
А директорська команда
теж збувала контрабанду
скритими каналами.*

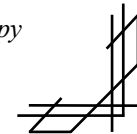
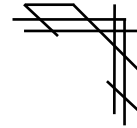
*Все майно, що встигло скластись
хоч в яку ринкову вартість,
за кордон вивозили.
Здобич з демпінгів безцінних
на рахунках анонімних
потайки морозили.*

*Карколомних справ барони
накопили мільйони,
сховані від обшуків.
Їхні пані з паничами
більше грошей витрачали,
ніж нащадки Ротшильдів.*

*На Гаваях, в Монреалі
від афер відпочивали
на валютних допінгах.
Одяг, меблі, навіть їжу
брали тільки із Парижу
в "кутюр'є" та "шопінгах".*

*І колгоспні феодали
капітал собі складали
дивними орендами:
від безгосподарства юза
роздержавились від пуза
власними фазендами.*

*Не спитавши навіть згоди
пересічного народу
на таку комісію,
для прибутків з капіталу
з гальм спустили до долару
грошову емісію.*

*Девальвація купону
відірвала від мільйону
ореол романтики –
за збережені фінанси
видавали оцадкаси
паперові фантики.*

*В офіційні мільйонери
перейшли пенсіонери
разом з оцадкнижками,
в грі знецінення кредиток
пограбовані до ниток
держбанкшиаромижками.*

*В відгук на пенсійну милість
жебраками опинились
рештки здобувальщиків
перемоги над фашистом –
харчуватись вбогим вмістом
смітникових ящиків.*

*На копання у гумусі
переладилась бабусі
з юними онучками
рятуватись в генних звичках
в картопляних електричках
торбами й "кравчучками".*

*На аграрно-дачну пастку
Київ виїжджав на Паску
з Першотравня святами,
щоб хоч з грядок змогу мати
свій бюджет збалансувати
з цінами триклятими.*

*Навесні, улітку, восень
поставляла їжі вдосталь
ринку пропозиція.*

*Не надали їй відпору
в напрямку голодомору
рекети і міліція.*

*Замість того, щоб ловити
терористів і бандитів
(хай їм всім померкнути!),
зграї німецьких старушок
з оберемками петрушок
розганяли "беркути".*

*Той, хто друзів мав хороших
(не байдужих і до грошів)
у державних закладах,
а до влади не дірвався,
спекуляції займався
в монопольних захватах.*

*Золота валютна жилка –
нафта, газ, тютюн, горілка,
банк з кредитним ігрищем,
офшор з донорством бюджетним,
мала свій зв'язок з конкретним
кабінетним прізвищем.*

*Зарясніла диким здирством,
пограбовуванням, вбивством
міста географія:
київську базарну ниву
різала на зони впливу
торгівельна мафія.*

*Держчиновники із ранку
йшли до офісного ганку
з збройними кортежами:
від хабарництва шалави
розбудували державу
замками-котеджами.*

*Спростували всі заслуги
й деякі народу слуги
срібниками їудними,
хоч і закидали гучно
уряд президента Кучми
вимогами нудними.*

*Мав притулок свій розкішний
і прем'єр-міністр колишній
в банківський Швейцарії.
Долари вкладали в Штати
“комуністи”, “демократи”,
“рухівці” й “аграрії”.*

*Молодиці для прибутків
подались у проститутки
в Грецію й Туреччину.
Хлопці з долі безпораду
повтікали у Канаду.
Ізраїль, Німеччину.*

*Ті, хто вдома залишились,
все на держбюджет молились,
як ченці і послухи,
а з грошів, що їм давали,
більшу частку повертали
за житлові послуги.*

*Так добробут наш змінився –
хто в шляхетстві опинився,
а хто в камердинерах.
Склались верства кольористі,
що живуть в одному місті,
та у різних вимірах.*

*Між панами й жебраками
ті, хто власними руками
свій добробут створюють:
щоб в житті не склалась драма,
первородний гріх Адама
працею замолюють.*

*Знають, що і в ріднім краї
тим, хто не чекає раю,
а почав “ішачити”,
творчий труд чи труд рутинний
все ж повинен неодмінно
користю віддячити.*

*За минулим не жалкують.
Вже сьогодні так працюють
в грошовому доброві,
що лише буркун ледачий,
як не схоче, не побачить
позитивні обрії.*

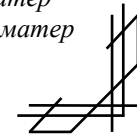
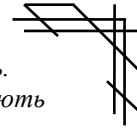
*Красочать нові будинки,
клекотять товарні ринки,
“Хілтон” треба зводити.
Фірми, фабрики й заводи
знов навколишню природу
починають шкодити.*

*На вузьких хайвейних трасах
в гурт залізний збита маса
іномарок швендяє.
Тротуар прасують люди
вдягнені, як в Голівуді,
хоч би й в секондхенднєє.*

*За гріхи лунає сповідь:
про спасіння Бога молять
души неушкоджені.
Храм Михайлівський, Успенський,
Пирогоці, Вознесенський –
знов новонароджені.*

*Гомонять дитячі зграї.
Поступаються трамваї
метробудним ящерам.
Під землю “Маркет” риють.
Пам'ятники бронзовіють
легендарним пращурам.*

*На центральному майдані
незалежність проростає
сном непередбаченим.
В європейський йде фарватер
міст слов'янських альма-матер
курсом неозначеним.*

*Двадцять першого сторіччя
вимальовує обличчя
часу траєкторії.*

*Буде ліше там чи гірше –
розповідь вже автор інший
Києва історії.*

В. Колянич

1999-2007

